

Wintonovy děti

Dne 21.5 v půl druhé odpoledne se uskutečnilo slavnostní zahájení výstavy Wintonovy vlaky. Na této výstavě si můžete prohlédnout většinou mix dobových i dnešních fotografií některých "děť", o kterých naprosto jistě víme, že se v jednom z vlaků nacházely. To je však jen zlomek toho, co výstava ukazuje. Asi pět fotopanelů je věnováno právě strůjci projektu, kterým je pan

Nicolas

Winton. Tento muž zajišťoval tajný odvoz dětí z Československa, ale také pro ně zajišťoval vzdělání v několika většinou londýnských školách. Před odjezdem vlaku se zapisovalo jméno daného dítěte do spisů, které sloužily jako důkaz k evidenci. Mnoho dětí o svém odjezdu do poslední chvíle nevědělo, jak se to například dovídáme z příběhu Tomáše Heřmana Graumanna. Starý pán vzpomíná: „Jednoho dne jsem se tatínkem a maminkou vypravil do rybí restaurace na Staroměstském náměstí. Každý jsme si dali kousek ryby, ale já na rozdíl od rodičů netušil, že se možná vidíme naposledy ve svém životě.“

A můj vlastní názor

na tuto věc?

No podle mě vyžadovala tato činnost velkou odhodlanost a odvahu, a když si uvědomím, že tyto děti se se svými rodiči většinou už nikdy neviděly, mám husí kůži.

Napsal a vyfotografoval Jan Truneček, 6.B

